

LEKCE 36: JOZUE 3 – DOBYTÍ JERICHA

Biblický text k lekci: Jozue 5-6

Cíle lekce:

- Dítě vlastními slovy popíše, co museli Izraelci udělat ještě před „bitvou“ o Jericho
- Dítě řekne, jakým způsobem Izraelci dobyli Jericho
- Dítě umí vyjmenovat několik důvodů, proč muselo být Jericho zničeno
- Dítě ví, že Bůh je schopen bojovat za nás a nezastaví ho žádná překážka
- Dítě ví, že Bůh dal lidem v Jerichu šanci na záchranu, ale využila toho jen Rachab
- Dítě chápe dobytí Jericha jako symbolické dobytí celé zaslíbené země
- Dítě si uvědomuje, že víra v Hospodina žádá dělat někdy i zvláštní věci

Klíčové verše:

Jozue 6,16: „Když obcházeli po sedmé, zatroubili kněží na polnice a Jozue lidu nařídil: „Strhněte válečný pokřik, neboť vám Hospodin město vydal.“

Jozue 6,25: „Ale nevěstku Rachabu, dům jejího otce a všechno, co jí náleželo, nechal Jozue naživu. Tak zůstala uprostřed Izraele až dodnes, poněvadž skryla posly, které poslal Jozue na výzvědy do Jericha.“

Židům 11,30: „Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní.“

Biblická fakta:

Národy v Kanánské zemi mají z Izraelců strach – ví, že s nimi je Hospodin, také v nejmocnějším městě Jerichu mají strach a město se uzavřeno (opevnilo), nikdo nechodil ven, ani dovnitř.
Před bitvou o Jericho byli všichni muži v Izraelském národě obřezáni (nová generace) jako symbol toho, že náleží Bohu. V Gilgálu ještě slavili Velikonoce (14. dne 1. měsíce).
Druhého dne po Velikonocích přestala padat mana, protože Izraelci jedli z úrody kenanské země.
Jozue má vidění Hospodinova posla, který jej ujišťuje o tom, že bitvu o Jericho vyhraje.
Izraelci měli město obcházet kolem dokola po 6 dnů, každý den jednou. Chodili tiše.
Kněží chodili před truhlou smlouvy s beraními rohy (trubky). Kněží jednou za den zatroubili na trubky.
Sedmého dne museli Izraelci obejít město 7x, pak kněží zatroubili a válečníci spustili křik. Hradby padají (hroutí se) a Izraelci vstupují do města
Izraelci měli vyběít všechny obyvatele i zvířata a zničit všechny věci, kromě stříbrných, zlatých, bronzových a železných nádob – z nich měli udělat poklad pro Hospodina.
Zachráněna byla jen nevěstka Rachab a její rodina (ten, kdo byl s ní v domě).
Město bylo po dobytí spáleno ohněm.
Jozue proklíná toho, kdo by znovu vystavěl Jericho. Vážnost Jozua jako vůdce Izraelců opět stoupla.

Pro zvědavé:

- Emorejští (západní strana Jordánu) a kenanští králové (východní strana Jordánu) se třásli před Izraelci
- Izraelci byli obřezáni pazourkovými noži (meči) u Návrší předkožek
- Muž, kterého Jozue viděl, ve vidění byl velitel Hospodinova zástupu
- Kněží bylo 7 a každý měl jeden beraní roh jako trubku

Myšlenky k 36. lekci (aplikace):

- Nové pokolení Izraelců viditelně (obřezání) uzavírá/potvrzuje smlouvu s Bohem – před dobytím musí být jasné, na čí straně Izraelci jsou, že jsou s Hospodinem a pokračují tak v zaslíbení dané již Abramovi

- Končí éra putování – Jericho je symbolem dobytí celé země – Hospodin naplňuje svá zaslíbení – dokázal se o lid postarat (mana), nyní již jsou v zemi a jí z její úrody
- Bůh Jozue ujišťuje, že Jericho dobydou – Bůh nás nechce nechat na pochybách
- Boží ujištění je třeba, protože Jericho se nedá minout při cestě do Kanánu – když stojíme před velkou překážkou, Bůh je v tom s námi a zaslibuje vítězství
- Jericho dle některých archeologů již nemělo hradby, ale mohly být znovu vystaveny, nicméně jde o to text chápat hlavně v rovině liturgické – Jericho jako město modlářství (název města znamená měsíc) – bylo centrem uctívání lunárních božstev (uctívání měsíce)
- Někteří archeologové se přiklání k tomu, že město bylo zničeno až za Jozua – hradby zde znamenají symbol jistoty, ochrany, lidé si mysleli, že za hradbami jsou v bezpečí – pro Boha však není nic nemožné (žádná překážka není nepřekonatelná)
- Zajímavý je způsob boje, on to vlastně ani boj nebyl, spíše vojenská přehlídka, která buď naháněla Jerišským strach, nebo jim připadala jako šaškárna (chodí si kolem a troubí – tím město jistě nedobudem) – Bůh po nás někdy chce (a to i v době, kdy stojíme před nepřekonatelnou překážkou), abychom dělali „nesmyslnou“ věc – v tom se ale měla projevit důvěra – Bůh nás provedl přes Jordán, proč by nezpůsobil ani pád hradeb
- Izraelci měli vybit vše živé – může se nám to zdát kruté, nehumánní, ale lidé byli díky pohanským zvyklostem tak zkažení, že třeba i obětovali měsíčním bohům své děti – Bůh musel s tímto zlým jednáním naprosto skoncovat, aby ochránil Izraelce – se zlem není možné vyjednávat, dělat kompromisy – dnes různé horoskopy, věštění, výklady z karet, dokonce i vyvolávání duchů – to je strašně nebezpečné a musíme od toho utíkat
- Každopádně Bůh drží slib a zachraňuje všechny, kdo mu věří i zprostředka těch nejhorších podmínek (viz nevěstka Rachab) – lidé v Jerichu mohli činit pokání, ale nechtěli – Bůh před zničením dává šanci k záchraně, ale nikoho nenutí
- Pádem Jericha de facto Izrael symbolicky dobývá zemi – Bůh plní zaslíbení, které dal před snad 1000 let Abramovi – na to, co Bůh řekne, se můžeme 100%ně spolehnout
- Je to především boj duchovní, kdy místo zničujících pohanských náboženství, která lidi ničí, berou jim svobodu a dokonce i životy, nastupuje víra v živého Boha, který chce pro člověka život v plnosti a ve svobodě (vyvedení z otroctví)

Souvislost s Novým zákonem: Bůh bojuje za nás, když mu věříme

O Jerichu si čteme také v Židům 11. kapitole, kde je vyzdvížena víra Izraelců (Žd 11,30). Hradby Jericha padly proto, že Izraelci dali ve svém životě Bohu prostor, padly proto, že Bohu důvěřovali a nechali ho jednat, i když to vypadalo zvláště a asi ne dle jejich představ. Spolehli se Boha v tom, že to, co říká, má smysl, i když to vypadá z lidského pohledu divně. Bůh svým dětem, kteří mu věří, zaslibuje, že bude „bojovat“ za nás, jeho Duch bude bojovat za nás. Takové ujištění platí konkrétně pro velmi těžké životní situace, kterým jsou křesťané vystavováni zvláště v zemích arabských a tam, kde dochází k pronásledování – v evangeliu Marka si čteme ve 13. kapitole, že když „vás povedou před soud, nemějte předem starost, co budete mluvit; ale co vám bude v té hodině dáno, to mluvte. Nejste to vy, kdo mluví, ale Duch svatý.“ (Marek 13,11). Bůh bojuje po našem boku za nás – právě v těch situacích, kdy my sami nemůžeme, nemáme šanci, máme strach. Víra však může být silnější než strach, protože nevěříme pohanskému bohu, ale Stvořiteli vesmíru, jehož zaslíbení platí

Náměty pro činnosti s dětmi:

1. Vystřížení slova SMLOUVA – motiv obřizky jako znaku smlouvy. Úkolem pro dítě je co nejrychleji a nej kvalitněji vystříhnout z papíru písmena slova smlouva. 2. Jzení nekvašeného chleba – motiv slavení velikonoce před vstupem do Jericha. Úkolem je co

nejrychleji sníst kousek chleba (ideálně přímo nekvašeného).

3. Obcházení stolů – motiv obcházení Jericha. Úkolem pro dítě je co nejrychleji obejít stůl (případně stoly) a to 7x. Na hlavě při tom musí nést předmět, se kterým balancují (např. knihu apod.).

4. Troubení – motiv troubení na trubky. Úkolem je troubit (vydávat zvuk túúú) na trubku (možno i do ruličky z papíru) tak dlouho, co bude dech stačit. Měříme čas, vítězem se stává ten, kdo vydrží nejdéle.

5. Pálení sirek – motiv spálení města. Úkolem je postupně spálit celkem 7 sirek a to tak, že škrtnout o krabičku lze jen první sirkou, ostatní se musí odpálit od právě hořící sirky. Komu vydrží hořet poslední sirka nejdéle? Když sirka shoří celá tak, že již nepůjde zapálit další, soutěž končí.

Obrázek znázorňující to, jak Izraelci obcházejí s Boží schránou Jericho

Zdroj obrázku: <http://izrael.svetadily.cz/clanky/Prastare-Jericho>